

Földre szállt boszorkány Az új Kidman-filmben van rengeteg jó színész, sok a pasztell és a cuki vászonnadrág, de ettől még nagyon rossz.

Földre szállt boszorkány Az új Kidman-filmben van rengeteg jó színész, sok a pasztell és a cuki vászonnadrág, de ettől még nagyon rossz. Nora Ephron legújabb romantikus vígjátékából hiányzik a szerelem és nem is annyira vicces. Nicole Kidman önvesztélyes színésznő. Néhány éve elhatározta, hogy huszonéves marad, örökre. A Földre szállt boszorkányban inas, vékony, sóhajtozóshangú kislányt játszik, torokszorító látvány. A történet elején Isabel (Kidman) ráadásul naiv, élehetetlen boszorkány, aki le akar szokni a könnyű, varázsolható életről, de a normális világban egyelőre nem boldogul. Ebből a gyermeki rácsodálkozásból elég lenne néhány perc, de a film első harmada hosszasan, élvezettel pancsol a gumimedencében: Kidman meglepődik újra és újra, a néző pedig azt várja, mikor jön el végre a nyomorult konfliktus (mérgezett alma, levágott sarok, bármi), amitől felpezsdül ez a langyos mesevilág. A konfliktus egy lecsúszott megasztár, Jack Wyatt képében érkezik, akit a filmszínészé átképzett komikus, Will Ferrell alakít a maga bohócos, esetlen módján. Az önimádó Wyatt belemegy, hogy szerepeljen egy régi tévéshow remake-jében, ez lenne a könnyed visszatérés. A készülő film egy boszorkánynak a története, aki férjhezmegy egy halandóhoz és csak a nászéjszakán árulja el a nagy titkot. És ki játssza majd Samanthát, a rejtőzködő, igazi boszorkát? Isabel, a rejtőzködő, igazi boszorka. Ez egy jó ötlet. De Delia Ephron nem Charlie Kaufman, csak Nora Ephron rendezőnő húga, és ez nem elég a jó forgatókönyvhöz. Hiába a remake remake-je csavar, nem lesz belőle jó film, mert a karaktereket például samponreklámhoz illő alaposággal dolgozták ki - Isabel boszorkányos, Wyatt unalmas seggfej -, és a történet végére sem változik a helyzet. A történet vége a közös, nagy superboldogság, de akkor sem világos, Wyatt mitől lett hirtelen jófej és Isabel mitől lesz boldogabb az emberekkel, mint a boszorkányok között, akik egytől egyig vonzóbb figurák, mint bárki más a filmben. Ferrell és Kidman konokul eljátszanak egymás mellett, a szerelmük csak egy ötlet a forgatókönyvben, a filmből kimaradt valahogy. És a három jó poén, ami ott van, nem éri meg a száz percet. Túl a bugyuta sztorin, a gépies főszereplőkön, a kidolgozatlan film-a-filmben vonalon, a Földre szállt boszorkánynak leginkább azért nem lehet megbocsátani, mert ritkán látni ennyire középszerű, felejthető hollywoodi filmet,

ami a mellékszerepekben ennyi elsőrangú színészt pazarol el. Itt van Michael Caine, aki Isabel apját játssza, Shirley MacLaine, a koros díva szerepében, vagy Heather Burns, aki legutóbb a Beépített szépségben játszotta le a vászonról Sandra Bullockot. A kiváló Kristin Chenoweth, aki itt vicces szomszéd lány, ma a Broadway egyik legkeresettebb sztárja, Jason Schwartzman, akire első filmje, az Okostojás óta érdemes odafigyelni, itt kétdimenziós sztármenedzsert játszik. Ezeknek a színészeknek Nora Ephron botrányosan alulírt szerepeket adott, ők pedig szépen megcsinálják, amit kell, rossz nézni. Aki szereti Kidmant, nézze meg a Földre szállt boszorkányt, gyűrje le csalódását és várjon a következő filmre. A többieknek mindegy.

Mesterházy Lili